

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvem er den falske Prophet? Hvem forvirrer Folket? Svar til Recensenten i Litt. Tid. No. 12 og 13

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 56. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_229-txt-shoot-idm1482.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

57 Det eneste vigtige Spørgsmaal her, er da det, hvorledes Luther og vi som følge ham, kan fordre at Bibelen skal forstaaes ordret, og dog tillade en, som det synes, saa vilkaarlig Fortolkning. Rec. mener, at det er Daarekisteværk, uden at betænke, at han derved ei alene viser Luther og alle hans Efterfølgere, men Augustin og de fleste Kirkefædre, ja *Apostelen Paulus* selv til Daarekisten, thi det er vitterligt at denne Apostel der holdt saa hardt ved Skriftens ordrette Mening, at han vil have de Ord: *Gud* forhædede Pharaos Hjerter og sagde: til *det Samme* haver Jeg ladet dig staae, at Jeg vilde bevise Min Magt paa dig (2 Mose 9.) Jeg siger, den samme Apostel der vil have disse Ord forstaaede og troede i deres allerstrængeste Mening, (Rom. 9.) han fortolker (Gal. 4.) Agar og Sara om det Gamle og Ny Testamente, og Abrahams Sæd om de Christne (Rom. 4). Det er da aabenbart, der maa være en Forskiel paa Bibelens Taler, saa at nogle skal tages ordret, andre, som det synes, ikke, men som Lignelse, Spørgsmaalet er kun, om Man med Vished kan bestemme Grændselinien, thi ellers synes Bibelfortolkningen at maatte blive aldeles vaklende, følgelig Bibelen unyttig. Dertil stræbde Erasmus og hans Venner ogsaa at drive det i Luthers Dage, i det de erklærede alle de Taler, der ei behagede dem, for Lignelser, skjøndt de lignede intet uden sig selv, og allermindst det Man vilde have dem til at betyde. Det glippede for 58dem, og den samme Luther, der gjør Edomiterne til Christne, fik den ordrette Bibelfortolkning stadfæstet. I det sidste Aarhundrede udvidede Man smaalig Lignelsens Landemærker, indtil Man i den sidste Halvdeel oversvømmede den ganske Bibel, gjorde det til et eget Haandværk at udvrise Lignelser af de uskyldige Ord, som ingen giemte, saa endog de Ord: tro paa Jesum Christum! skulde betyde at Man *ikke* skulde tro paa Ham. For dem som ærlig vil tro paa Ham og vil bøie sig for Guds Ord er den Sag derimod slet ikke vanskelig, thi han veed at al Skriftens Tale om hvad der er skedt, hvad vi skal tro og gjøre for at blive salige, den skal forstaaes ligefrem efter Ordenes sædvanlige Mening, thi ellers kunde Ingen faae at vide af Bibelen hvad han skal tro og gjøre, Spaadommene derimod skal og forstaaes ordret, men tit i en anden Mening end den Ordene sædvanlig have, til mange Spaadomme har Bibelen selv givet os Nøgelen, andre staae som en Gaade indtil de opfyldes og Herrens Time kommer, og paa deres Betydning er det enhver gudfrygtig Mand, som føler Kald dertil, uformeent at giætte, naar han kun ei giætter paa Noget, som strider mod Lærdommen, og overlader det til Gud og Tiden at vise, om han giættede ret. Nu indsees det let, hvorledes Man, uden at gaae i Drømme, kan laste de Mænd, som i Lærdommen afvege fra Skriftens klare Mening, og rose den som giættede paa Spaadommen efter 59Troens Regel, naar Man mener han i mange dunkle Ting har giættet ret.